dosarul nr. 4-8/2025
Nr.PIGD 4-25002889-09-4-10012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

07 mai 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți (sediul Central)
Instanța în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Lina Popescu
Grefier Tina Sergentu
Cu participarea:
Agentului constatator Vladimir Palii
Avocatului Oxana Melnic
examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza contravențională de învinuire a lui

Lungu Sergiu, născut la data de *****, IDNP *****, domiciliat în mun.Chișinău or.***** str ***** *****,

în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 353 alin.(2) din Codul contravențional

C O N S T A T Ă:

La data de 06 ianuarie 2025 în privința lui Lungu Sergiu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 577266 în baza art. 353 alin. (2) Contravențional pentru faptul că, la data de 06.01.2025 ora 00:34, a opus rezistență fizică angajatului de poliție *****, aflat în exercițiul funcțiunii și în timpul reținerii, în urma accidentului rutier.

În temeiul art. 395 Cod contravențional procesul-verbal cu privire la contravenție din 06.01.2025 întocmit în privința lui Lungu Sergiu, în baza art. 353 alin. (2) Cod contravențional a fost expediat în adresa Judecătoriei Bălți (sediul central) pentru examinare conform competenței.

În ședința de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Palii Vladimir, a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție, dat fiind că Lungu Sergiu a opus rezistență colaboratorului de poliție, solicitînd sancționarea acestuia cu aplicarea unei sancțiuni maxime.

Avocatul Oxana Melnic, în ședința de judecată a solicitat încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Lungu Sergiu în baza art. 353 alin. (2) Cod contravențional, din motivul lipsei faptei contravenționale, or, probele administrate de către agentul constatator nu confirmă învinurea înaintată acestuia

Contravenientul Lungu Sergiu, în ședința de judecată a declarat că nu recunoaște vinovăția în comiterea faptei incriminate, explicînd că nu a opus rezistență

colaboratorului de poliție, ci colaboratorul l-a forțat, și cu colegii săi l-au pus la pământ și încătușat.

În cadrul ședinței de judecată victima *****, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată prin intermediul serviciului postal și informația plasată pe portalul instanțelor de judecată, în ședința de judecată nu s-a prezentat, astfel instanța de judecată ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei contravenționale, reținînd prevederile art. 455 Cod contravenţional al RM şi având în vedere practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldova) instanţa judecătorească a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei contravenționale, în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional pornit în privința lui Lungu Sergiu, reieșind din circumstanțele infra expuse.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează:- privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate;- privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii;- privarea de dreptul special;- munca neremunerată în folosul comunităţii;- arestul contravenţional.

În baza art. 400 alin. (1), (4) și (5) Cod contravențional contravenţiile prevăzute la art.47, 47[1], art.48[1] alin.(7), art.49, 50, 52, 52[1], 54, 68[1]–71, 73, 76[1], art.77 alin.(8), art.77[2], 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80[1], 85–87, 89–91, art.91[1] alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180[1], art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207[1], 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263[1], 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287[3], 289[1], 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327[4], 331, 332, 332[1], 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350[2], 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (2[1]), (5), (6) şi (10), art.365, 365[3] şi 365[5] se constată şi se examinează de către poliţie. Contravenţiile prevăzute la art.54[1], 63–65, 65[2], 65[3], 67, 68, 75, 76, 78[1]–78[2], 88, 92, 107[1], art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.165, 181, 243[1], art.277[1] alin.(3), (5) şi (6), art.312[1], art.316, 317, 318[1], 320, 322–324[1], 330[4], 335–337, 342, 352 şi 353 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei. Procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181 şi 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.54[1], 63–65, 65[2], 65[3], 67, 68, 70[1], 78[1]–78[2], 88, 107[1], art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.243[1], art.277[1] alin.(3), (5) şi (6), art.312[1], 316, 317, 318[1], 320, 322–324[1], 330[4], 335–337, 342, 352 şi 353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 462 alin. (5) din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din cele două soluţii: soluţia privind încetarea procesului contravenţional; sau soluţia cu privire la vinovăţia

persoanei de săvîrşirea contravenţiei imputate şi, după caz, la stabilirea sancţiunii contravenţionale, la aplicarea măsurii de siguranţă sau la înlăturarea executării sancţiunii.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 577266 din 06.01.2025, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție întro anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa acestuia, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că au fost respectate prevederile art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 577266 din 06.01.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Bălți Palii Vladimir, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Referitor la temeinica procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată reține următoarele.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art.440 alin.(1) Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate desfăşurată de agentul constatator de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul competent să soluţioneze cauza, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

În concordanță cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art.10 din Codul contravențional, specifică că constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art.375 din Codul contravențional persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul

prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Ab initio, instanța de judecată menționează că nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Potrivit art. 353 alin.(2) din Codul contravențional, opunerea de rezistenţă procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, unei alte persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, se sancţionează cu amendă de la 30 la 45 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Cu referire la fapta contravențională, instanța de judecată reține că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI nr.06 577266 din 06.01.2025, Lungu Sergiu la data de 06.01.2025 orele 00.34, a opus rezistență fizică angajatului de poliție *****, aflat în exercițiul funcțiunii și în timpul reținerii, în urma accidentului rutier, astfel acțiunile ultimului fiind încadrate conform prevederilor art.353 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, potrivit învinuirii înaintate lui Lungu Sergiu, se atestă că, acesta ar fi comis opunerea de rezistență angajatului poliției aflat în exercițiul funcțiunii, în timpul reținerii acestuia în urma accidentului rutier.

Pentru constatarea existenţei contravenției imputate, identificarea făptuitorului şi constatarea vinovăţiei, de către agentul constatator au fost propuse următoarele următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 577266 din 06.01.2025; raport privind înregistrarea contravenției din 06.01.2025, ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 06.01.2025, proces-verbal de audiere a victimei ***** din 06.01.2025, proces-verbal de audiere a martorului ***** din 06.01.2025, proces-verbal de audiere a martorului ***** din 06.01.2025, proces-verbal de audiere a martorului ***** din 06.01.2025, proces-verbal de audiere a martorului ***** din 06.01.2025, explicațiile contravenientului Lungu Sergiu din 06.01.2025, process-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 06.01.2025, ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza contravențională din 06.01.2025 prin care se recunoaște drept corp delict înregistrarea video pe CD-R din 06.01.2025 ora 00:35 din mun.Bălți str Șt.cel Mare colt cu str Al.Pușkin, proces-verbal de vizionare a înegistrărilor video din 06.01.2025, corpul delict-înregistrarea video din 06.01.2025 pe support CD-R disc, ordonanță privind începerea urmăririi penale din 06.01.2025, informație privind înregistrarea apelului telefonic din 06.01.2025 ora 00:38 cu privire la faptul că pe str.Șt.cel Mare intersecția cu str.Pușkin are loc accident rutier cu persoane traumate, copia

testului Drager, potrivit căruia la persoana testată Lungu Sergiu se constată concentrația de alcool – 0,77 mg/l.

Instanța de judecată constată că, analizînd conținutul declarațiilor anexate la materialele cauzei, atît victima, cît și martorii audiați de către agentul constatator la faza acumulării probelor, în declarațiile depuse s-au rezumat la mențiunea despre opunerea de rezistență a lui Lungu Sergiu victimei ***** la momentul reținerii, fără a fi descrise acțiunile lui Lungu Sergiu și a colaboratorului de poliție în cadrul opunerii de rezistență.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată constată că, din proba video anexată la materialele cauzei și vizionată în cadrul ședinței de judecată care reflectă momentul reținerii lui Lungu Serghei, se vede clar un mijloc de transport, care se deplasează, stopînd în arbuști, din care coboară Lungu Serghei, însă fără o fermitate în mișcări, care este apucat brusc de mîna stîngă și tras într-o parte de către un colaborator de poliție, iar din inerție, Lungu Serghei face un semicerc în jurul colaboratorului de poliție, după care imediat se apropie în fugă un alt colaborator de poliție și îl apucă de cealaltă mînă. Ambii colaboratori de poliție îi întorc miinile la spate și îl apasă spre pămînt, timp în care se mai apropie alti 2 colaboratori de poliție.

Instanța de judecată remarcă că careva acțiuni fizice care ar identifica calificativul de opunere de rezistență în opinia instanței de judecată nu au fost întreprinse și efectuate de către Lungu Sergiu, iar mișcările șovăitoare ale ultimului, apărute ca rezultat al implicării în accident rutier și stării acestuia, nicidecum nu pot fi interpretate ca opunere de rezistență.

Astfel, instanța conchide că agentul constatator în mod pripit, fără a acumula suficiente probe, a constatat că Lungu Sergiu se face vinovat în comiterea contravenției incriminate, întocmind în privința acestuia procesul-verbal cu privire la contravenție.

Instanța nu poate pune la baza unei sentințe de condamnare, inclusiv pedeapsă contravențională, probele incerte, or, simpla constatare ex proprii sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăţia unei persoane.

Ca urmare a celor sus-menționate instanța concluzionează că, la materialele cauzei nu este suficient material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale și întemeiate, respectiv, vinovăția contravenientului Lungu Sergiu în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin.(2) Cod contravențional nu a fost probată.

Instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale și aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicare un alt principiu de drept, și anume principiul in dubio pro reo.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis

mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68).

Totodată, potrivit practicii CEDO (hotărîrea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței și cauza Anghel c. României) Curtea a statutat și faptul că, prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzînd drepturile apărării.

Prin urmare, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu are un caracter absolut, prezumția dată putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal. Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

La cazul dedus judecății, prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea făptuitorului, instanța reține că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra indubitabil vinovăția lui Lungu Sergiu în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin.(2) Cod contravențional.

Or, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

Conform art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În circumstanțele enunțate, raportînd normele materiale și procesuale menționate mai sus şi avînd în vedere prezumţia de nevinovăţie de care se bucură contravenientul potrivit legislaţiei naţionale şi internaţionale, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa a reţinut că Lungu Sergiu nu se face vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, din care considerente instanța de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional pornit în privința lui Lungu Sergiu în baza art. 353 alin.(2) Cod contravențional din lipsa faptului contravenției.

În baza art. art. 441 alin. (1) lit. a), 460, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se încetează procesul contravenţional intentat în privința lui Lungu Sergiu, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 353 alin.(2) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Lina Popescu**